

बाळासाहूब ठाकरना माठ्या कष्टान ...

ता कवळ उद्धव ठाकरच्या आशावादामुळे मागच्या दारान राज्यसभेत जात होता आणि निष्ठावान शिवसेना पदाधिकाऱ्यांवर आमदारांवर अधिकार गाजवण्याचा प्रयत्न केला होता. त्यामुळे शिवसेना पदाधिकारी आणि आमदारांमध्ये प्रचंड नाराजी होती. एकनाथ शिंदे यांनी अनेक वेळा आमदारांची हि नाराजी उद्धव ठाकरेंच्या कानाकर घातली, पण त्याकडे उद्धव ठाकरे यांनी दुर्लक्ष केले. त्यामुळे शिवसेनेतील नाराजीचा स्फोट होऊन शिवसेना फुटली. नाराजांना एकनाथ शिंदेच्या रूपाने नेतृत्व मिळाले. त्यामुळे एकाच वेळी ५० आमदार फुटले. शिवसेनाही फुटली आणि सरकारही कोसळले आणि याला संजय राऊत हाच माणूस कारणीभूत आहे असे आज संपूर्ण महाराष्ट्र म्हणतोय आणि ते खरेच आहे!

मगलव्या सादियामुळ तिवा धदा ..

मंगलाला मांगाळून हटल्याशवाव आपला घदा हाणार नाहा ह सविताच्या लक्षात येताच तिने आपली एक मैत्रीण आणि एका गिन्हाईकाच्या मदतीने मंगलचा काटा काढला. या प्रकरणी पोलिसांनी सविता आणि तिच्या साथीदारांना अटक केली आहे. कोल्हापूरातील स्टेशन रोड परिसरात सविता निरलगे ही ३० वर्षीय महिला वेश्या व्यवसाय करण्यासाठी दरोज येत होती. त्या परिसरातील अनेक वेश्या व्यवसाय करण्याच्या महिलेशी तिची चांगली ओळख होती. त्यातूनच तिची ओळख ही मंगल (काल्पनिक नाव) नावाच्या २५ वर्षीय महिलेशी झाली होती. ती ही वेश्या व्यवसाय करण्यासाठी त्या ठिकाणी येत होती. त्याचा एक ग्रुप असल्याने त्या ग्रुपमधील अनेकजणी वेवेगळ्या ठिकाणी थांबून वेश्या व्यवसाय करीत होत्या. सविता आणि मंगल या दोघीजणी चांगल्या मैत्रीणी असल्याने त्या दोघीच कधी स्टेशन रोड, तर कधी रेल्वे स्टेशन परिसर तर कधी विहंस कॉर्नर परिसरात दिवसभर फिरत होत्या. मंगल ही दिसायला देखेणी सुंदर गोरीपण असल्याने तिला दिवसभरात चांगले गिन्हाईक भेटत होते. दिवसात

गारपान असल्याने तिला दिवसमरात चांगल माहारक मटत हाता. दिवसातून चार गिन्हाईक करून ती परत जात होती. तर सविता ही दिसायला काळी सावळी असल्याने तिला कमी गिन्हाईक भेटत होते. दिवसातून दोन तर कधी कुणीच तिला भेटत नव्हते. कधी कधी तरी तिची बोहणी देखील होत नव्हती. त्यामुळे ती हल्ली गोकुळ शिरगाव येथे वेश्या व्यवसाय करीत होती. दोघी ही पोटापाण्यासाठी वेश्या व्यवसाय करीत असल्याने गिन्हाईक हे त्याचेसाठी महत्वाचे असायचे. त्या दोघी एकत्र थांबल्या की, आंबट शौकीन पुरुष हे मंगललाच त्या कामासाठी नेत होते. तिची कमाई ही तिच्यापेक्षा जास्त होत होती. शिवाय ती गिन्हाईकांना ही पाहिजे तशी सर्विंस देत असल्याने ते ही तिच्याकडे जात होते. दिवसातून कमीत कमी हजार पंधराशे मिळवून ती जात होती. तर त्यामानाने सविताची कमाई कमी होत होती. तिला एक दोन गिन्हाईक मिळत असल्याने तिच्या पदरी काही पडत नव्हते. वेश्या व्यवसाय करणाऱ्या महिलांच्या आरोग्याची त्यांची काळजी घेणेसाठी कोलाहापूर शहर परिसरात एक एनजीओ कार्यरत आहे. सविता ही त्या एनजीओमध्ये काम नसताना जावून बसत होती. ती एनजीओ त्या महिलाच्यातील भांडणे तर पोलीस केस ही सोडवत असल्याने सविता ही आपले ग्राहने त्या एनजीओ कडे मांडत होती. मंगल कशी ग्राहकांना बोलावून घेते. त्यामुळे आपले कसे नुकसान होते. याची माहिती तिने एजीओला दिली होती सविता ही मंगलसमोर काहीही बोलत नव्हती. मंगलला ही सविताने एनजीओकडे आपली केलेली तक्रार माहिती होती. त्या दोघीत हल्ली दररोज भांडणे होवू लागली होती. त्यामुळे ती ही सवितापासून हल्ली लांब राहू लागली होती. ती तिच्याशी बोलत ही नव्हती. हल्ली दोघी ही वेगवेळ्या ठिकाणी उभे राहून धंदा करीत असल्याने त्याचेतील भांडणे कमी झाली असे बघणाऱ्याला वाटत होते पण तसे काहीच नव्हते. उलट सविता ही आपल्या इतर वेश्या व्यवसाय करणाऱ्या मैत्रीणीना मंगल विषयी काही तरी वेगळे सांगून त्याना ही ती मंगलविषयी भडकवत होती. त्या दोघीतील स्पर्धा आणि वैर वाढलेले होते. त्या दोघी कधी रस्त्यातच अर्वाच्च भाषेत एकमेकांना शिव्या देत भांडत होत्या. मागे एकदा त्या दोघीनी रस्त्यातच एकमेकीच्या झिंज्या धरून एकमेकीना मारहाण केली होती. त्याची भांडणे त्यावेळी पोलीस स्टेशनपर्यंत गेली होती. पोलीसांनी दोघीना ही समज देवन सोडन दिले होते. आता मंगलला कायमचा चांगलाच धडा शिकवायचा

दबून साझून दिल हात. आता मंगलला कायमचा चांगलाच धडा शिकवावचा या इशाराने सविता ही पेटून उठली होती. तिच्यामुळे आपला धंदा बसला आहे. तिला काय सोन्याची लागून गेली आहे काय? असे ती म्हणत होती. मंगल मात्र हल्ली तिच्याकडे सोईस्करपणे दुरुक्ष करीत आपला धंदा करून घरी जात होती. ती घराकडे गेली की काही आंबट शौकीन पुरुष हे सविताला तिच्या विषयी विचारत ती कुठे भेटेल असे विचारीत असल्याने सविता ही मनातील मनात मंगलवर जळत होती. मंगलला या धंद्यातून बाजुला केल्या शिवाय मार्ग निघार नाही असे तिने आपल्याएका खास मैत्रींनीला सांगितले. ती ही मंगलला धडा शिकवलाच पाहिजे म्हणत सविताबरोबर त्या कामासाठी तयार झाली. आता त्या दोघीनी मिळून त्याचेकडे येणाऱ्या एका ग्राहकाला धरले. आणि आपल्याला एका कामासाठी मदत करण्यास सांगितले. १९ मार्च २०२२ रोजी मंगल नेहमी प्रमाणे व्हिन्स कॉर्नर परिसरात फिरून धंदा करीत होती. संध्याकाळी नेहमी प्रमाणे ती लवकर घरी जात असताना सविताच्या त्या मैत्रींनी तिला गाठून गोकुळ शिशगाव येथे तिला काम आहे म्हणून गोड बोलून नेले. तेथे एक कस्टमर तिच्यासाठी पाहिजे तेवढी रक्कम एका रात्रीसाठी मोजायला तयार असल्याचे तिने तिला अगोदरच सांगितले होते. त्या मैत्रींनी मंगलला एका खोलीत बसायला लावले. काही वेळाने त्या खोलीत एक कस्टमर म्हणून एक पुरुष आला. तो मंगलशी बोलत असताना त्याने तिला मिठीत घेत तिच्याशी लगट करू लागला. हे बघून मंगल त्याला म्हणाली... आधी पैसे दया, त्या शिवाय अंगाला हात लावू नका. हे बघून ती मैत्रींन आत आली. मंगलशी तो पुरुष वाद घालीत होता. त्यानंतर तेथे सविता ही आली. तो पुरुष सविताचा असल्याने ती त्याचेबाजूने बोलू लागली होती. त्या तिघाचे ते नाटक होते. हे मंगलच्या लक्षात आले. ती तेथून निघून जात असताना त्या तिघांनी तिला दाबून धरले. सविता आणि तिची मैत्रींन तिला मारहाण करीत होत्या कुठले भांडण कुठे जात होते. त्या झटापटीत सविताने रागाच्या भरात मंगलचा गळा जोरात आवळून धरला. ती त्याचे तावडीतून सुटण्याचा प्रयत्न करीत होती. पण सविता ही गळा आवळत असताना त्या दोघांनी तिचे हात पाय घडू दाबून धरले होते. काही वेळातच मंगल निपवीप आणि गर झाली. तिचा आपल्या हातून खून झाला आहे हे लक्षात येताच सविता आणि तिची मैत्रींन घाबरून गेल्या. आता काय करायचे या विचारात असताना सविताच्या त्या मित्राने त्या दोघींना तिचा मृतदेह एका पत्त्याच्या पेटीत एका कापडात गुंडाळून तिचे हात पाय मडचून भरा असे सांगितले. त्याने तसे सांगितल्यावर त्या दोघींनी तिचा मृतदेह पत्राच्या पेटीत कोंबला. मध्यराती नंतर त्या तिघांनी तिचा मृतदेह एका रिक्षातून आंबा घाटातील मानोली जंगलात आणून ती पत्त्याची पेटी निर्जन स्थळी एका झाडाझुडपात टाकून तेथून पोबारा केला. दुसऱ्या दिवशी म्हणजे २० मार्च रोजी त्या रस्त्यावरून येणाऱ्या जाणाऱ्या लोकांना दुर्गंधी येवू लागल्याने काही जणांनी खाली उतरून पाहिले असता त्यांना पत्राच्या पेटीत एका महिलेचा मृतदेह असल्याचे दिसून आले. एकाने या घटनेची माहिती शाहवाडी पोलीसाना दिल्यावर पोलीस ही तातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. मयत महिलेजबल तिची ओळख पटविणारी अशी कोणतीही वस्तु अथवा कागदपत्र नव्हते. तिचा गळा आवळ्याचे दिसत होते. तो मृतदेह अर्धम अवस्थेत होता. तर मयत महिलेच्या डाव्या हाताच्या करंगाळी जवल इंग्रीजी अक्षरात प्रविण असे लिहिलेले होते. तिचे वय २० ते २५ वर्षांच्या आसपास होते. यावरून पोलीसांनी तपास सुरु केला होता. पोलीसांनी घटनास्थळचा पंचानामा करून मयत महिलेचा मृतदेह उतरीय तपासणीसाठी मलकापूर ग्रामीण रुग्णालयत

बातम्या

सोमवार दि. ११ जुले २०२२ ते श्वेतवार दि. १७ जुले २०२२

काइम संस्था

त्वाला जाता होता, पण धरने तो दिक्षुपति नहीं होता। जापलवाला राणा आल्याचा संशय येऊ नये म्हणून तो घरात विनम्र वागत होता। सोमवार दि. ३० मे २०२२ रोजी अचानक कारणपत्रे सुनिल आणि निर्मलामध्ये खटका उडाला। आतापर्यंत दाबून धरलेला राण आता मात्र उफाळून आला। दोघांमध्ये जबरदस्त भांडण झाले। सुंभ जळाला तरी पीळ जात नाही त्याची जाणीव सुनिलला झाली। बाहेरखालीपणाची लागलेली चटक जाणार नाही याची खात्री होताच निर्मलाला जन्माची अद्वै घडवण्याचा निर्णय त्याने घेतला। कुणालाही शंका येणार नाही अशा पद्धतीने त्याने त्याच्या मनातील राण गिळला आणि तो शांत झाला। रात्री जेवण आटोपल्यानंतर नेहमीप्रमाणे सगळे जण शांतपणे झोपी गेले। सुनिलनेही झोपण्याचे नाटक केलं। तो या कुशीवरुन त्या कुशीवर नुसता वळण घेत होता। आता सगळा गाव शांत झाला होता। मुलेही गाढ झोपली होती। त्यांना अलगद उचलून त्याने सुरक्षित स्थळी ठेवले। त्यानंतर तो हळूच घराबाहेर आला आणि भला मोठा दगड उचलून घेतला आणि तो घरात येवून निर्मलाच्या मस्तकात घातला। त्या घावाने कपाळमोक्ष होवून निर्मला जागीच ठार झाली। निर्मला ठार झाल्याची खात्री होताच शांत डोक्याने सुनिलने रक्काचे डाग नष्ट करत निर्मलाचा मृतदेह घराबाहेर काढला। अंधाराचा फायदा घेत सुनिलने सदर मृतदेह आपल्या मोटरसायकलवर टाकून तो नटवाडे गावातील नटवाडे करवंद स्स्त्यावरील रमेश रजन पावरा याच्या शेताजवळील चारीत टाकला। पुरावा नष्ट करण्यासाठी सुनिलने निर्मलाच्या मृतदेहावर पेट्रोल शिंपंडले आणि त्यास आग लावून दिली। पेटलेला मृतदेह जळून खाक होईल व पुरावा नष्ट होईल या अपेक्षेने सुनिल आपल्या घरी येवून झोपून गेला। मंगळवार दि. ३१ मे रोजी सकाळी तंबड फुटताच ग्रामस्थांच्या नजरेस निर्मलाचा अर्धवट जळालेला मृतदेह पडला। त्यांनी तातकाळ नटवाडे गावचे पोलीस पाटील प्रकाश पावरा यांना कळवले. घटनेची खात्री करून पोलीस पाटीलांनी त्याची खबर शिरपूर शहर पोलीस स्टेशनला दिली। शिरपूर शहर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक रविंद्र देशमुख आपल्या फौजफांगासह घटनास्थळी दाखल झाले। त्याच्या पाठोपाठ उपविभागीय पोलीस अधिकारी अनिल माने, अप्पर पोलीस अधीक्षक प्रशांत बच्छाव हेसुद्धा घटनास्थळी आले। पंचनाम्याचे सोपस्कर पार करत मृतदेह पोस्टमार्टिसाठी शासकीय रुणालयात पाठवण्यात आला। सदर मृतदेहाच्या चेहन्याचा पूर्ण चेंदामेंद्र झाला होता। चेहन्याला सूज आली होती। मृतदेहाची ओळख पटणे अवघड होते. पण पोलिसांच्या मुदैवाने सदर महिलेच्या सासूने म्हणजे सुनिलच्या आईने तो मृतदेह ओळखला आणि पोलीस निरीक्षक रविंद्र देशमुख यांच्यासह संबंधित सर्व अधिकारी व कर्मचाऱ्यांनी समाधान व्यक्त केले। त्यानंतर उपविभागीय अधिकारी अनिल माने यांच्या मार्गदर्शनाखाली शिरपूर शहर पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक रविंद्र देशमुख यांच्या नेतृत्वाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक गणेश फड, उपनिरीक्षक किरण बा-हे, उपनिरीक्षक संदीप मुरुकुटे, गणेश कुटे, छाया पाटील, गुन्हे शोध पथकाचे लिलित पाटील, लादूराम चौधरी, विनोद आखडमल, प्रविण गोसावी, गोविंद कोळी, मनोज दाभाडे, मुकेश पावरा, प्रशांत पवार, उमाकांत वाघ, रुपेश गांगुर्डे, पंकज पाटील, संदीप ठाकरे, अनिल पावरा, जिंतेंद्र मालचे रविंद्र महाले आर्द्दाचा समावेश असलेली विविध तपास पथके गठीत करण्यात आली। जिल्हा पोलीस अधीक्षक प्रविणकुमार पाटील हे काह महत्वपूर्ण गुन्ह्याच्या उत्खननात व्यस्त असतानासुद्धा अप्पर पोलीस अधीक्षक प्रशांत बच्छाव आणि उपविभागीय पोलीस अधिकारी अनिल माने यांच्या सहकायनि त्यांनी शहर पोलिसांच्या तपास पथकाला तपासाची दिशा देत सुयोग्य मार्गदर्शन केले। त्यानुसार तपास पथकाने मृतकाच्या नातोवाईकांचे शेजांच्यापाजा-यांचे जबाब नोंदवून घेतले। त्याची पडताळणी केली असता संशयाची सुई निर्मलाचा पती सुनिल पावरा याच्यावर वळली। त्याला चौकशीसाठी तपास पथकाने तब्ब्यात घेतले। त्याच्याकडे चौकशी केली। पण आपण त्या गावचे नाही असे त्याने दाखवले। तपास पथकाची दिशाभूल करण्याचा त्याने प्रयत्न केला। अशेवेळी तपास पथकाने त्याच्यावर प्रशांतांचा भडीमार करत त्याला कोंडीत पकडले आणि तो डगमगाला। त्याचे अवसान गळून पडले आणि त्याने गुन्हा कबुल करत सर्व हकीकित सांगितली। शिरपूर पोलिसांनी सुनिल पावरा याच्याविरोधात भा.दं.वि. ३०२ आणि पुरावा नष्ट केल्यासंदर्भातील गुन्हा दाखल करून सुनिल पावराला गजाआड केले।

ही झाले होते. आपल्या घरातील महिलेशी यल्लेशप्पा हा सं

आहे आणि ते संबंध पुढे गेलेले आहेत याची माहिती प्रदिप याला लागलेली होती. प्रदिप याने याची माहिती संदीप याला दिली. आपल्या भावकीतील महिलेशी भावकीतील यल्लेशप्पा हा संबंध ठेवून अनु घालवित आहे याचा जाब त्या दोघांनी त्याला विचारला होता. ते तिघे ही एकाच समाजातील असल्याने आणि कौटूबिक संबंध असल्याने पार्टीला प्यायला एकत्र बसत होते. एकदा दोनदा यल्लेशप्पाला त्यांनी फुलू दारू पाजवून आपल्या घरातील माहिलेशी का संबंध ठेवतोस असे विचारले होते. परंतु त्यावेळी त्या दोघांच्या मनातील यल्लेशप्पाने ओळखले असल्याने त्याने सरळ सरळ आपल्या कानावर हात ठेवून आपले तिच्याबरोबर संबंध नाहीत असे सांगून त्या दोघांना ही त्याने गप्प केले होते. त्यानंतर मात्र तो त्या महिलेला चोरून भेटत होता. तिच्याबरोबर मजा मारत होता. परंतु कोंडबा किंती ही झाकली तरी तो आरवायचा राहत नाही त्याप्रमाणे त्याचे परत झाले होते. प्रदिप आणि संदीप यांनी त्या महिलेला आणि यल्लेशप्पा यांना तसे चाळे करताना रोंगहात पकडले होते. त्यावेळी त्यांनी घरातील महिलेला समज देवून यल्लेशप्पाशी असणारे संबंध तोडण्यास सांगितले होत. तर त्यावेळी त्यांनी रागाच्या भरात यल्लेशप्पाला मारहाण केली होती. त्यावेळी त्याचेत झालेल्या झटापटीत यल्लेशप्पाची बहिण सविता मेत्री हिने मध्यस्थी करून आपल्या भावाला सोडवून घेतले होते. तिने ही त्याला समज देवून असले धेंदे करू नकोस तुला बायका मुले आहेत. नीट वाग, नीट राह असे सांगितले होते. त्यानंतर काही महिने त्या दोघाचे लफडे थांबले होते. परंतु काही महिन्यांनी यल्लेशप्पाला तिच्याशिवाय कमेनासे झाल्यावर परत त्याने त्या महिलेशी संपर्क करीत आपले ते संबंध प्रस्थापित केले. ती महिला ही त्याला सोडायला तयार नव्हती व तो ही तिला सोडायला तयार नव्हता. या कारणातून यल्लेशप्पाच्या घरी ही त्याची त्याच्या बायकोबरोबर भांडणे होत होती. या भांडणात ती आपल्या मुलांना घेवून तिच्या माहेरी गेल्याने यल्लेशप्पाला रान मोकळे झाले होते. तो परत परत तिला भेटून तिच्या सोबत मजा मारत होता. आपल्या घरातील महिलेला यल्लेशप्पानेच नादी लावले आहे. तो सांगून ही तिच्याबरोबर असणारे संबंध तोडत नाही हे बघून प्रदिप आणि संदीप यांनी आता त्याला कायमचा चांगला धडा शिकवायचा असा विचार केला. तो समजावून सांगून ही एकत नाही त्याच्यामुळे आपल्या घराची इज्जत चबूतरावर आली आहे, त्यामुळे गावात आपल्याला तोंड दाखवायला जागा राहिलेली नाही म्हणून यल्लेशप्पाला आता काही तरी करून संपवायचे म्हणजचे हा विषय कायमचा बंद होईल हे त्याच्या मनात होते. त्याला संपवायचे यासाठी त्यांनी गावातीलच आपले मित्र रवी गुळेदगोप्य, शिवकुमार माने, आणि कुमार राजंगली याच्याशी संपर्क साधला. ते ही यल्लेशप्पा याला चांगले ओळखत होते. त्यांना ही त्याचे लफडे माहित होते. म्हणून संदीप आणि प्रदीप यांनी सांगितल्याने ते ही यल्लेशप्पा याला धडा शिकविण्यासाठी तयार झाले. त्याला संपविष्ण्यासाठी त्यांनी एक प्लॅन केला. त्या प्लॅनप्रमाणे त्यांनी बुधवार रात्री म्हणजे १२ ते १२.३०च्या दरम्यान यल्लेशप्पा याला त्याचे घरातून काम आहे असे सांगून आदिनाथ भवनजवळ बोलावून घेतले. तसेच त्या ठिकाणी दारूची पार्टी ही करायची आहे असे त्याला सांगितले. त्यांनी बोलविले म्हणून यल्लेशप्पा हा घरातून निघून त्या ठिकाणी आला. तेथेच आधीच प्रदीप आणि संदीप हे दारू पीत बसले होते. त्याचेबरोबर कुमार राजंगली, शिवकुमार माने, आणि रवी गुळेदगोप्य हे ही होते. तो तेथे आल्यावर त्यांनी त्याला दारू पिण्यासाठी

ए क काळ असा होता की राजकारणात निषा नीतिमत्ता यांना फार महत्व होत. सार्वजनिक जीवनात नेतृत्व करण्याचा प्रत्येक नेतृत्वाला आपले कार्यकर्ते आणि मतदार यांच्या विषयी प्रेम होते. जिव्हाळा होता. त्यामुळे नेते आणि मतदार संघातील जनता यांच्यात संपर्क असायचा. त्यामुळे कार्यकर्ते सुद्धा त्या नेतृत्वाच्या सोबत राहायचे आणि मतदार सुद्धा! पण आता परिस्थिती बदलली आहे. नेता आणि सामान्य कार्यकर्ता यांच्यात पूर्वी सारखा समन्वय राहिलेला नाही. चांगले संबंध राहिलेले नाहीत. त्यामुळे निषेला सुद्धा फारसा अर्थ राहिला नाही. शिवसेनेच्या बाबतीत तसेच झाले. बालासाहेबांच्या वेळेस सामान्य शिवसेनिकाला सुध्दा मातोश्रीमध्ये थेट प्रवेश होता. बालासाहेब सामान्य शिवसेनिकांची आस्थेने विचारपूस करायचे. त्याला मातोश्रीवर बोलातून मदत करायचे. बालासाहेबांच वडिलकीचे प्रेम आणि माँ साहेबांची ममता यामुळे प्रत्येक शिवसेनिकाला मातोश्री हे मंदिर वाटायचे. मात्र बालासाहेबांच्या पश्चात या मंदिराचे स्वरूप बदलले. मंदिरातील विडुलाला चार बडव्यांनी आपल्या कब्जात घेतले. परिणामी शिवसेनिकांचे सोडा शिवसेनेच्या लोक प्रतिनिधिनीं सुद्धा विडुलालचे दर्शन दुर्मिल झाले. मग जिथे विडुलालचे दर्शन मिळत नाही, तिथे निषा आणि श्वेतांग जर उत्तरीका कला लागली तर त्यात दोष कोणाचा याचा विचार सेना नेतृत्वाने करावा. शिवसेनेची बंद हे देशीत एक ऐतिहासिक घटना होती. कारण जी संघटना ५० वर्षांहून अधिक काळ एकसंघ आणि मजबूत राहिली त्या शिवसेनेता अखेर भाजप्ने फोडले. कारण घरात जेव्हा गद्दार निर्माण होतात, तेव्हा त्या घरात कुपीही वाचवू शकत नाही. त्यामुळे शिवसेना पुहा असली जन्माला येतो आणि आपले संपूर्ण आयुष्य जनतेच्या नव्याने उभी राहील आणि किनिक्स पक्षाप्रमाणे राखेतून भासारी जेव्हा जन्माला येतो आणि आपले संपूर्ण आयुष्य जनतेच्या

घेईल असे निदान आज तरी कोणाला वाटत नाही. कारण सेनेतील बंडखोरांचे ज्या पद्धतीने त्यांच्या मतदार संघात स्वागत होतेय ते पाहिल्यावर आता निषा या शब्दाला कवडीचाही अर्थ राहिलेला नाही. अशेवेळी आदित्य ठाकरे यांनी शिवसेनेचे पुर्णगठन करण्यासाठी जी निषा यात्रा सुरु केली आहे. त्याला फारसे यश येईल असे वाटत नाही. कारण शिवसेनेत आता हाताच्या बोतावर मोजण्या इतकेच निषावान राहिले आहेत आणि त्यांच्या मदतीने शिवसेनेची पूर्वीसारांची संघटनातक ताकत उभी करता येईल वाटत नाही. आणि त्याची कारणेही तशीच आहेत. तापे हे निषावान शिवसेनिकांचा बालोकिला होता. पण बालेकिले टिकवण्यासाठी पक्ष नेतृत्वाने जी जागरूकता दाखवायला हवी होती ती दाखवली नाही. त्यामुळे पक्षप्रमुख आणि ठाण्यातील शिवसेनेचे पदाधिकारी यांच्यात समन्वय राहिली नाही. त्याचा फायदा एकनाथ शिंदे यांना झाला आणि ठाण्यात शिवसेनेत एक पर्यायी नेतृत्व उभे राहिले. या नेतृत्वाने ठाण्यातील नागरी सुविधांचा प्रश्न असारी की तलांच्या नोकरी धंद्याचा प्रश्न असो हे सागळे प्रश्न सोडवले. ठाण्यातील शिवसेना पदाधिकारांना जास्तीत तापे वेळ दिला. ठाण्यात आनंद दिये यांच्या सारख्या देव दुताला... .जाऊद्या नको त्या कर्तेच दायक आठवणी. पण आनंद दिये यांच्या तालमीत तयार झालेले एकनाथ शिंदे यांनी सुद्धा ठाण्यातील शिवसेना मोठी केली. त्यामुळे आज ठाण्यात काऱ्गेस-राष्ट्रवादी-मनसे भाजपा यांना त्यांची पाळमुळे घृष्ण करता आली नाही आणि हे सर्व घडत असताना शिवसेना पक्ष नेतृत्व मात्र जन माणसात कवडीचीही किंमत नसलेल्या चार बडव्यांच्या कोंडल्यात अडकले होते. ठाण्यात काय चालले आहे. सिथल्या आपल्या पदाधिकारांना काय हवेय. ज्या राष्ट्रवादीने ठाण्यात शिवसेना संपर्कण्याचा प्रयत्न केला त्यांच्या सोबत गेले, तर ठाणेकरांना हे मान्य होईल का? याचा कसलाही विचार शिवसेना पक्ष नेतृत्वाने केला नाही. जो ठाण्यातील शिवसेनेच्या हिताच्या दृष्टीने जो विचार पक्षप्रमुखाने करायला हवा होता तो एकनाथ शिंदे यांनी केला. त्यामुळे संपूर्ण ठाणे त्यांच्या पाठीशी उभे राहिले. मग आता कशल्या निषा तपासत आहात? यांनी उठाव केला त्यातील प्रताप सरनाईक सारखे दुसऱ्या पक्षातून येऊन मालामाल झालेले सोडले, तर शिदेसोबत असलेले सर्व निषावान. कारण त्यांनी शिवसेना

सोडलेली नाही, मग त्यांच्या निषा तापायला यात्रा कशला हव्यात. जेव्हा निषा तपासायच्या होत्या तेव्हा तपासल्या नाहीत. आपल्या आजूबाजूला असलेले खरच निषावान आहेत का? त्यांनी शिवसेनेच्या कुठल्या आंदोलनात भाग घेतला आहे. पोलिसांच्या किंती लाळ्या खाल्ल्या आहेत, किंती केसेस अंगावर घेतल्या आहेत? याकडे पक्ष नेतृत्वाने कधी लक्ष्य दिला नाही. त्याचा परिणाम असा झाला यांनी शिवसेनेसाठी रक्क संडल ते मुंबई ठाण्यातील शिवसेनिक आजही उपेक्षित आहेत. या निषावान शिवसेनेचिक आर्यांनी जिथे निषा तपासायच्या नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे लोक प्रतिनिधी पदाधिकारी यांच्या समस्या एकूण घेतल्या असत्या. त्यांच्याशी कायम स्वरूपी संवाद ठेवता असता तर तर निषा तपासण्यासाठी असे मेळावे घेण्याची पाळी आली नसती. या गोषीचा शिवसेना नेतृत्वाने विचार करणे आवश्यक आहे. बंडखोरांच्या मतदार संघात म्हणे आदित्य ठाकरे मेळावे घेणार आहेत. हेच मेळावे जर अगोदर घेतले असरे आणि तिथेले शिवसेनेचे

गिरिधीरी बेताची अमल्याने ल्यात आँटो चालवून अशी विहारी

गर आणि घरखर्च कसा चालविणार या विवंचेनेत तो कायथ असायचा. जेती ही दिसायला देखणी सुंदर असल्याने तो तिच्या प्रेमात पडला होता. वै पहिले लग्न झाले व तिला पहिल्या नवन्यापासून दोन मुळे असली तरी नेने तिच्यासोबत प्रेमविवाह केला होता. अलिकडे त्या दोघा नवरा यकोत कोणत्या ना कोणत्या कारणातून भांडणे वाद विवाद होत होता. अमुळे तो हळी दारू ही प्यायला लागलेला होता. त्या भांडणातून सासू ने पार उपल्ब्धारे द्यारे उपल्ब्धा आरपांत्रा देशीकडे तेलेहोते असा

संपत्तीवरुन दोघांमध्ये मोठा वाद...

लेकडे बराच फटक पडलेला होता. ती ही एका फॅक्टरीत कामाला जात होती. ती सकाळी कामाला गेली की रात्री उशिरा घरी परत असल्याने तमीकांताला एकुणच तीच्या राहणीमानाचा आणि वागण्याचा संशय येवू गला होता. कारण ती कामावर जावू लागल्यापासून ती त्याला व मुलाना वारीत नव्हती. आपल्याच तालात राहून ती त्याचेबरोबरच उलट भांडण दून त्याला हैराण करीत असल्याने तो ही तिला दारू पिझन येवू तिला हैराण करीत तिच्या चारित्र्यावर संशय घेत होता. कारण त्याचा संशय ही होता. ती जेथे कामावर जात होती. त्या कामावरील एका पुरुषाला कटली असल्याची माहिती त्याला मिळाली होती. ती त्याचेबरोबर बाहेर दून फिरून मजा मारत फिरते हे त्याला समजले होते. त्यातूनच तिचे उकडे व मुलाच्याकडे लक्ष नव्हते. त्यामुळे मुलांची तर आभाळ होत होती. शिवाय ती अलिकडे रात्रीच्यावेळेला बेडवर जवळ ही घेत नव्हती. एकदीतच तिचे वागणे हे संशयास्पद असल्याने ती आपली गरज बाहेर त्या व्याकडून पुर्ण करीत असल्याने तिला आपली गरज नाही त्यामुळे ती वागते असे त्याला ही अलिकडे वाटत होते. तिच्या वागणात फरक घवत असल्याने त्याने तिला कामावर ही जावू नकोस असे बजावले होते. ती काही सांगून ऐकणाऱ्यातील नव्हती. कारण तिला त्या पुरुषाची एक लागलेली असल्याने ती त्याने कितीही विरोध केला तरी कामावर अमच जात होती. तो तरुण कोण आहे याची माहिती काढण्यासाठी तो दोघावर नजर ठेवून होता. ती कामावर गेली की तो तिच्या मागे तिला कल्हता जात होता. तर कामावरून सुटताना ती तो तिच्या मागावर तायचा. एकदा दोनदा त्याने त्या दोघांना ही रंगेहात पकडले होते. ते दोघे काम सुटल्यानंतर एका हॉटेलात गेल्याचे त्याने पाहिले होते. ती त्याचेबरोबर त्या हॉटेलात का गेली हे न समजण्या इतपत तो दुध खुळा हता. ती रात्री घरी आल्यानंतर तो फुल्ह दारू पिझन आला. त्याने व्याचेबरोबर भांडण काढून तु कोणाबरोबर कुठे गेली होतीस हे विचारात नताना ती ही त्याचेवर तोंड सुख घेत होती. तुम्ही तुमच्या डोळ्यांनी ता त्याचेबरोबर जाताना बघितले आहे ना मग एक तर डोळे झाकून बसा ही तर त्याचे परिणाम गंभीर होतील असे ही तिने त्याला त्या भांडणात निंगितले. बायकोच परपुरुषाला मिठीत घेते म्हटल्यावर त्याचा राग अनावर ला होता. त्यावेळी तो भांडण करून गप्प बसला. परंतु त्यानंतर काही वसानी अंजलीने कामावर जायचे बंद केले. तरी तिचे बाहेचे लफडे काही झाले नाही. अलिकडे तर ती आपल्या प्रियकराला घरी बोलावून पल्या बेडवर खेळवू लागली होती. लक्ष्मीकांताला ही घरी नसला की ती तिला आपल्या घरी बोलावून घेऊन त्याचेबरोबर मजा मारत होती. ही गोष्ट त्याच्या नजरेतून सुटली नाही अंजलीचे वागणे बरोबर नाही, ती त्याच्या पाठीमागे प्रियकराला घेऊन झोपते त्याचेबरोबर मजा मारत हे असेही आपल्या डोळ्यांनी बघितले होते. तशी त्यांनी ही गोष्ट लक्ष्मीकांताला निंगितली. एकदा तिचा प्रियकर दुपारच्या वेळी घरी आल्यावर तिने दरवाजा करून त्याचेबरोबर मजा मारत असताना शेजाऱ्यांनी ते दोघे आत नताना बाहेरून दरवाज्याची कडी लावून लक्ष्मीकांताला फोन करून लावून घेतले होते. तो आल्यावर त्याने दरवाज्याची कडी काढून आत गेला नताना ते दोघे ही त्याला नको त्या अवस्थेत दिसले होते. अंजली तर पुर्ण होऊन झोपली होती. तर तिचा प्रियकर हा तिच्या नागड्या अंगावर पडून आमार होता. हे बघून तो त्याचेवर ओरडला असताना ते दोघे भानावर ले. त्यांनी कसे बसे आपापले कपडे घातले. तिच्या प्रियकराला तमीकांता आणि शेजारचे लोक मारयला गेले असता त्याचे तावडीतून निंबलीने त्याला सोडवून पळून जाण्यास मदत केली होती. त्यानंतर दारूच्या नत लक्ष्मीकांता याने तिला जबर मारहाण करून जा तू त्याचेबरोबरच राह असे म्हटले होते. बायकोच बदलचन निघाल्यावर तो तरी काय करणार नाही. त्याने तिच्या राणीला भुलला असल्याने ती सांगले तसे कारयला तयार झाला होता. त्यानंतर ते दोघे संधी साधून पळून गेले होते. बायकोच त्यांना व आपल्याला टाकून प्रियकरा सोबत पळून गेल्यावर तो हताश ला होता. तिच्या अशा वागण्याने त्याची ही होती नव्हती ती इज्जत गेली होती. घरी मुलाना कसे सांभाळायचे या विचारात असताना त्याने मुली वाई (वय १०) व मयुरी (वय ८) या दोघीना त्याने आपल्या आई सोबत आली नाही. त्याने तिच्याशी संपर्क करून माझ्यासाठी नाही तर तीचीच्या साठी तर परत ये. अशी विनंती केली होती. पण ती तिच्या प्रियकराला सोडायला तयार नव्हती. त्यामुळे तो डिप्रेसेनपथ्ये गेला होता. त्याची मानसिक अवस्था ही दिवसेदिवस बिघडत चालली होती. त्याला य कारवे आणि काय नको असे झाले होते. बायकोच काही केल्या ऐकत ही. तिला मुलीची ही काळजी नाही. तिला फक्त तिचा प्रियकर पाहिजे हे त्याने ओळखले होते. आता आपल्या जगण्यात काही अर्थ नाही असा त्याने रासार विचार केला. त्याची परिस्थिती ही दोलायमान झाली होती. त्याच्या बाहेर दाखवत होता. त्याचेबरोबर गोड बोलत त्याना हसत खेळत ठेवले. त्या दोघीच्या निरागस नव्हायामुळे त्याची आपली अब्रु गेली त्यामुळे आता त्याचेबरोबर राहयचे नाही तिने ही मनातून ठरविले होते. दोन तीन दिवसात तिने आपल्या यकरासोबत संधान साधून आपण दोघे आता पळून जावू असे त्याला निंगितले. तो ही तिच्या राणीला भुलला असल्याने ती सांगले तसे कारयला तयार झाला होता. त्यानंतर ते दोघे संधी साधून पळून गेले होते. बायकोच त्यांना व आपल्याला टाकून प्रियकरा सोबत पळून गेल्यावर तो हताश ला होता. तिच्या अशा वागण्याने त्याची ही होती नव्हती ती इज्जत गेली होती. त्याच्या बाहेर दाखवत होता. तिला त्याने मुलीचे काही ब्रे वाईट केले तेल याची शंका आल्याने तिने सरळ पोलीस स्टेशन गाडून या संदर्भात पोलीसाना माहिती दिली. पोलीसांना तिने त्याच्या आँटोचा नंबर दिला असल्याने पोलीस ही त्याचा शोध घेत असताना रात्री उशिरा तो एके ठिकाणी सोनीसाना मिळून आला. त्यावेळी तो फुल्ह दारूच्या नशेत होता. त्याला तीसांनी त्याच्या दोन मुली विषयी विचारले असता तो त्यांना काहीच सांगू नव्हता. पोलीसांनी त्याच्या आँटोची झडती घेतली असता त्याना ठ खालून दुर्गंधी येत असल्याचे दिसून आले. त्यांनी सीट उघडून पाहिजे नसता त्याना सोनी व मयुरी याचे मृतदेह मिळून आले. त्याच्या गळ्यावर

बातम्या

सोमवार दि. ११ जुलै २०२२ ते श्विवार दि. १७ जुलै २०२२

क्राईम सेट्या

ਪਾਨ ੮ ਕਰੁਨ.

विद्यारथ्यानां स्पृधा परक्षेच्या माध्यमातून...

होत्या. चंद्रशेखर अंगडी गुरुजी हे वास्तुतज्ज व भविष्यवाणी करणारे असल्याने त्यांनी आपल्या सरल वास्तुशास्त्र संस्थेच्या माध्यामातून अनेक ठिकाणी बेनामी मालमत्ता केली होती. ती मालमत्ता त्यांनी आपल्या विश्वासृ कर्मचाऱ्याच्या नावाने केल्याने त्यांनीच त्यांना शेवटी दगा दिल्याचे या घटनेतून दिसून येते.

वृत्तपत्र विक्रमा एलआयसा एजट .

दावल दावलानंदा पोलिग संज्ञेषे डाक्याविकृष्ट पोर्का

दाखल झाल्यानंतर भासीस धरणेन (वा व्यापरदू माठ्या ब्रानगायपत्र तपास सुरु केला आहे. धुळे शहरातील नामांकित एलआयसी किंग म्हणून ओळख असलेल्या अवैध सावकार राजेंद्र बंब याच्या विविध बँकेतील खात्याची अर्थिक गुन्हे शाखेने तपासणी केली. सलग चौथ्या कारवाईत धुळे शहरातील विविध पतसंस्थांमध्ये असलेला ऐवज पोलिसांच्या हाती लागला. त्यात २१० सौदा पावत्या, चार ते पाच विदेशी चलन, २ कोटी ४७ लाख रुपयांची रोख रक्कम तसेच ३४ सोन्याचे कॉइन प्रत्येकी वजन चार ग्रॅम, तसेच जवळपास २ हजार ४०० फिक्स डिपॉझिट च्या पावत्या ज्यांची अंदाजे रक्कम दोन ते अडीच कोटी रुपये आहे असा सुमारे ४.५ कोटी रुपयांचा ऐवज पोलिसांच्या हाती लागला आहे. आत्तापर्यंत सुमारे बीस कोटी रुपये पोलिसांनी जस केले असून या सर्व मालमतांची चौकशी पोलिस यंत्रणेकडून केली जात आहे. तसेच विविध जिल्ह्यात देखील आणखी काही मुद्देमाल असण्याची शक्यता वर्तवण्यात आली असून त्याचा देखील तपास केला जाणार आहे. एक पेपर विक्रेता ते विमा एजंट असा प्रवास करत त्यानेने पासेती पोर्ट अप्पि अर्थिक पासी भूत्या भूत्यांना अन्वित करावाऱ्यात

राष्ट्रमहात्सवा वेद साजर करात आह म्हणून आपल हे आजचे

सामाजिक पाऊल भावव्यात याचा फायदा नक्काच हाइल अस उद्देश काढले. उपस्थित जमलेल्या सर्वांना तुळशीचे रोपटे भेट म्हणून विगेले आणि ‘झाडे लावा झाडे जगवा पर्यावरणाचे संतुलन राखा’ असंदेश स्टेट बँकेने यावेळी सर्वांना दिला. या स्तुत्य कार्यक्रमाचे संचलन बँकेचे वेलफेर सेक्रेटरी नंदकिशोर पवार यांनी केले आआभार प्रदर्शन शाखा व्यवस्थापक मो. तनविर अहमद साहेब यांनी केले. स्टेट बँकेच्या या सामाजिक, पर्यावरण उपयोगी उपक्रमाचे असरवृत्त कौतुक केले जात आहे.

दाभान गावाच्या विधाच्याचा प्रखलातून प्रवास

वाडा : वाडा तालुक्यातील दाखोन गावाला जाणारा रस्ता मागील अनेक वर्षांपासून बनवला नाही तर यावर्षी रस्त्याच्या कडेला केलेल्या माती भरावामुळे चिखल तयार झाला आहे. चारचाकी वाहन तर जातच नाही पण दुचाकीसुद्धा घसरून पडन्याचे प्रकार नेहमीच पाहायला मिळतात. एकदा चढावर बस चढत नव्हती ब्रेक मारले तर चिखळवून ती घसरत खाली आली होती, तेंव्हापासून बस सेवा सुद्धा बंद करण्यात आली आहे. त्यामुळे विद्यार्थ्यांना शाळेत नाताना व शाळेतून येताना पाच-पाच किलोमीटरचा प्रवास चिखलातून करावा लागत आहे. वेळेचेचे नुकसान होत आहे तर पायपीटही करावी लागत असल्याने विद्यार्थी व गावकरी त्रस्त झाले आहेत. पावसाळ्यात बस चालू शकतील असा तात्पुरता रस्ता तरी ब्हावा एवढीच माफक अपेक्षा असल्याचे विद्यार्थ्यांनी बोलून दाखवले.

सोलापूर : सोलापूर येथे कापडाच्या व्यवसायासाठी माहेत

पाच लाख रुपये घेऊन ये म्हणत पत्नीला चापट मारत मानसिक व शारीरिक त्रास दिल्याप्रकरणी पतीसह चौधांवर एमआयडीसी पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल झाला आहे. याबाबत अर्चना श्रीकृष्ण पामनाथ (२२) यांनी फिर्याद दिली आहे. फिर्यादी अर्चना पामनाथ यांचे दोन वर्षांपूर्वी आरोपी पती श्रीकृष्ण मोगलप्पा पामनाथ याच्याशी विवाह झाला. लग्नानंतर आरोपी आणि त्याच्या कुटुंबीयांनी फिर्यादीला चांगले नांदविले. त्यानंतर मात्र कपड्यांचा. व्यवसाय करण्यासाठी तुझ्या वडिलांकडून पाच लाख रुपये घेऊन ये तरच तुला व्यवस्थित सांभाळतो, असे म्हणत पतीने व त्यांच्या कुटुंबातील सदस्यांनी फिर्यादीला त्रास दिला. त्यानंतर तुला सांगूनही तुझ्या आईवडिलांकडून पैसे घेऊन आले नाही असे म्हणत तिला मारहाण करण्यास सुरुवात केली. अशा आशयाची फिर्याद अर्चना यांनी दिली आहे. याप्रकरणी अर्चना यांच्या फिर्यादीवरून आरोपी पती श्रीकृष्ण पामनाथ, सासू लक्ष्मीबाई मोगलप्पा पामनाथ, सासरा मोगलप्पा पामनाथ, नणंद ललिता नरेश गुंजेटी यांच्यावर गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. घटनेचा तपास पोनो चव्हाण करत आहेत.

कोटी ५५ लाख रुपयांची रोकड व २० लाख रुपयांचे सोन्याचे दागिने आढळून आले. ही रोख रकम व दागिने पोलिसांनी पंचनामा करून जम केले. राजेंद्र बंब आणि त्याच्या भावाच्या घरी पोलिसांनी व संबंधित सहकार खात्याच्या अधिकाऱ्यांनी धाड टाकली असता उपलब्ध कागदपत्रावरून विविध बँकामधील लॉकर उघडले असता या लॉकरमध्ये राजेंद्रशी संबंधित ५ कोटी १४ लाख रोकड, विदेशी चलनाच्या १८ नोटा, ५ कोटी रुपये किमतीचे १० किलो ६०० ग्रॅम सोन्याचे दागिने, ५ लाख ४५ हजार रुपये किमतीचे ७ किलो ७०० ग्रॅम वजनाचे चांदीचे दागिने, १२ सौदा पावत्या, ५ मूळ खरेदी खते, २४ संबंधितांच्या सह्या करवून घेतलेले कोरे धनादेश, कर्जदाराच्या सह्या असलेले ५० कोरे स्टॅम्प, जे.पी. फायनान्स कंपनीचे ५० फॉर्म, ११ धनादेश पुस्तके, २ खतावण्या, ३ डायन्या असा ऐवज मिळून आला. राजेंद्रने निर्माण केलेल्या दहशतीमुळे भले भले त्याच्याविरुद्ध तक्रार द्यायला धजावत नव्हते. जयेश दुसाने याने तक्रार दाखल करण्याचे धैर्य दाखवताच राजेंद्रच्या भ्रष्ट आणि अवैध कारभारासंबंधीच्या तक्रारी विविध पोलीस स्टेशनला दाखल होवू लागल्या आहेत. गविवार दि. ५ मे २०२२ रोजी धुळे शहर पोलीस स्टेशन व आझादनगर पोलीस स्टेशनला राजेंद्र बंब याच्याविरुद्ध अवैध सावकारीतून लुबाडलेल्या तिघांनी पुराव्यासह गुन्हे दाखल केले. धुळ्यातील जमनागिरी रोड परिसरातील सप्रांतनगरमधील गणेश बाबुराव माळी या दूध विक्रेत्याने आपण २३ लाख रुपयांना नाडले गेल्याची तक्रार दाखल केली. धुळ्यातीलच घड्याळ मशिद परिसरातील ग. नं. ५ मध्ये राहणाऱ्या विलास दामोदर ताटके यांनी आणि कोंडाजी व्यायाम शाळेजवळ राहणाऱ्या प्रमोद शांतीलाल जैन यांनी आझादनगर पोलीस स्टेशनला राजेंद्र बंब या अवैध सावकारीतून आपल्याला कसे लुटले याचे दाखले देत फिर्यादी दाखल केल्या आहेत. अजूनही पिढीत लोक फिर्याद दाखल करण्याच्या प्रतिक्षेत आहेत. पोलिस जितके खणत जातील तितके त्यांना या खाणीतून मिळत जाणार आहे.

